Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

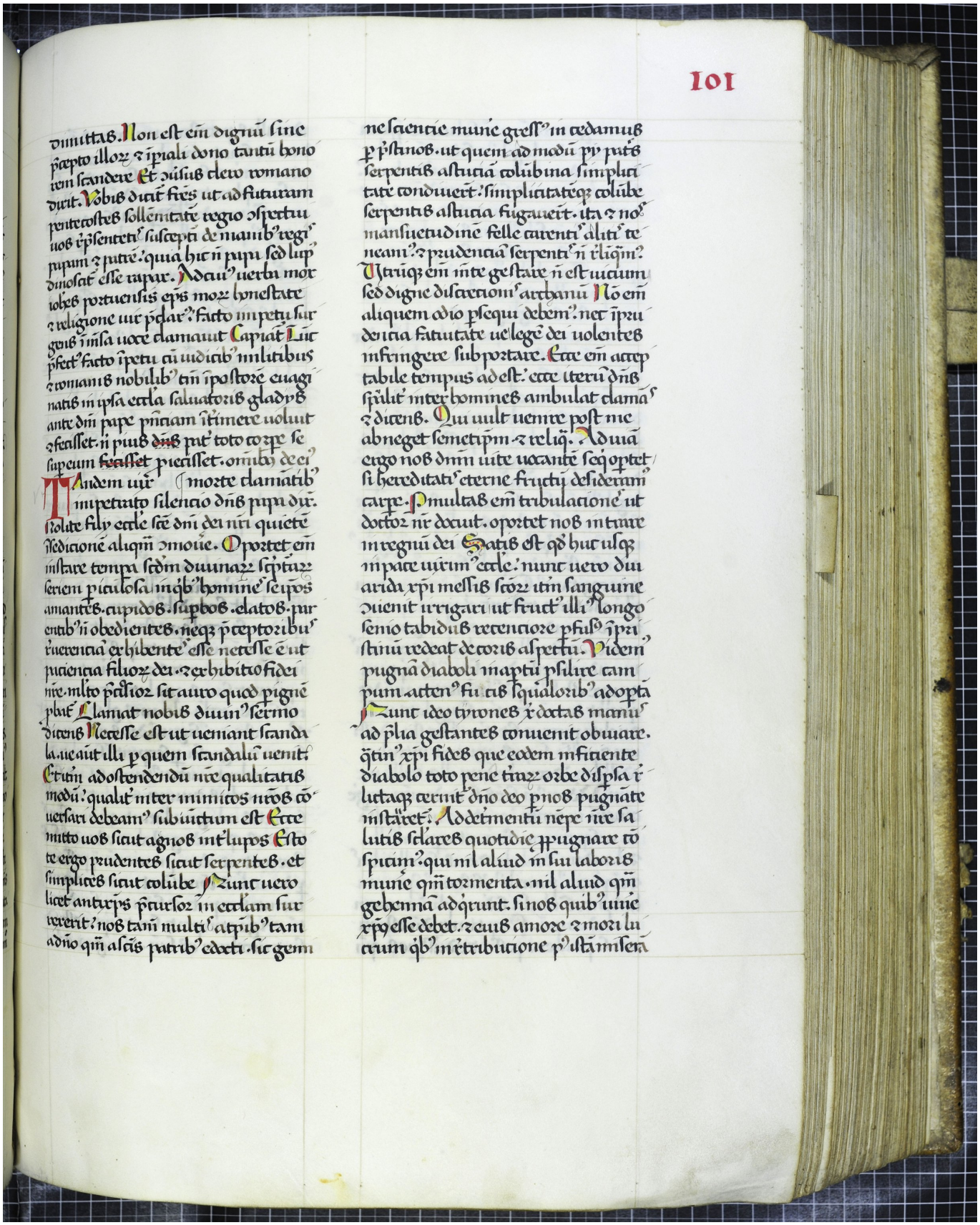

dimittas. Non est em dignū sine
ꝑcepto illoꝝ ⁊ ipiali dono tantū bono
rem scandere Et ꝯsulib⁹ clero romano
dixit. Vobis dicit fides ut ad futuram
penthecostes sollēnitatē regio aspectu
nos ip̄sentet⁹ susceptī de manib⁹ regis
pupam ⁊ putre: quia hic n̄ pupa sed lup⁹
dmoiat esse rapax. Adau⁹ uerbū mor
tales portuensis epūs moꝝ honestate
⁊ religione uir ꝑclar⁹: facto impetu sur
gens i missa uoce clamauit Capiat Lit
ꝑfect⁹ facto ip̄etu cū iudicib⁹ militibus
⁊ romanis nobilib⁹ tm̄ ip̄storē euāgi
natis in ipsa ecclā saluatoris gladijs
ante dñm papā p̄nam ītimere uoluit
⁊ fecisset. n̄ pius dñs put toto corde se
supeum submisset ꝑcussset. omnib⁹ dei
Tandem uir mortē clamatib⁹
impetuto silencio dñs papa dix.
Solute filij ecclē sc̄e dñi dei n̄ri quietē
sedicionē aliqm̄ cmouīe. Oportet em
instare tempa sedm̄ diuinaꝝ scripturaꝝ
seriem ꝑiculosa mḡb⁹ hominē se ipos
amantes. cupidos. superbos. elatos. mur
murantes. n̄ obedientes. neqz p̄ceptoribus
reuerentiā exhibentes esse necesse ē ut
prudentia filioꝝ dei. ⁊ exhibito fidei
mre. multo pciosior sit auro quod pigne
ꝑit. Clamat nobis diuin⁹ sermo
dicens Necesse est ut ueniant scanda
la. ue aut illi ꝑ quem scandalū uenit:
Et cum ad ostendendū nre qualitatis
modū: qualit⁹ inter inimicos nros cō
uersari debeam⁹ subiūctum est Ecce
mitto uos sicut agnos int lupos Estote
te ergo prudentes sicut serpentes. et
simplices sicut columbe Sunt uero
licet antichr̄s p̄cursor in ecclam sur
rexerit: nos tam multi⁹ atq; tam
ad dñō qm̄ alijs patrib⁹ edocti. sic gem
ne sacrie munie gress⁹ in cedamus
ꝑ p̄stinos. ut quem ad modū pr̄ pat⁹
serpentis astuciā colubrina simplici
tate conduxerit: simplicitatēq; colube
serpentis astuciā fugauerit. ita ⁊ nos
mansuetudine felle carenti⁹ aliti⁹ te
neam⁹: ⁊ prudenciā serpenti⁹ n̄ rēligm̄:
Utriusq; em̄ inte gestare n̄ est uicium
sed digne discretionis arbitriū. Nō em̄
aliquem odio ꝓsequi debem⁹: nec ip̄ius
deitia fatuitate uel lege dei uolentes
mfringere sub portare. Ecce em̄ accep
tabile tempus ad est: ecce iterū dñs
salut⁹ inter homines ambulat clamans
⁊ dicens. Qui uult uenire post me
abneget semetip̄m ⁊ reliq̄. Ad uia
ergo nos dñm uite uocante seq̄ oportet
si hereditatis eterne fructū desideram⁹
carpe. Pmultas em̄ tribulationes ut
doctoꝝ nr̄ docuit. oportet nos intrare
in regnū dei Satis est qd̄ hucusq;
in pace uirtut⁹ ecclē: nunc uero diu
arida xp̄i messis sanctoꝝ utrm̄ sanguine
cruent⁹ irrigari ut fructū illi⁹ longo
semore tabidus reuertiore phisi⁹ ip̄ius
stinū redeat decoris aspectū. Videm⁹
pugnā diaboli maptū pstare tam
pum arten⁹ fur⁹ ibus squaloribus adopta
Sunt ideo tyrones x̄ dextras manus
ad plia gestantes conuenit obuiare.
ḡtin⁹ xp̄i fides que eodem mficiente
diabolo toto pene tract⁹ orbe dispsa ⁊
luctaq; cernit dño deo p nos pugnante
mstāret⁹. Addetimentū nepe nre sa
lutis sclareꝫ quotidie ꝑpugnare cō
spicim⁹: qui mlt aliud in suis laboris
munie qm̄ tormenta. mlt aliud qm̄
gehenna adgrunt. si nos quib⁹ unie
xp̄o esse debet. ⁊ cuius amore ⁊ morte lu
crum qb⁹ in retributione p̄ ustā miseri